

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 193: Forslag til lov om udvidelse af Helsingørsmotorvejen og anlæg af 1. etape af Tværvæg samt anlæg af omfartsvej Viborg Syd.

Af trafikministeren (Jan Trøjborg).

(Fremsat 22/3 95. Første behandling 29/3 95. Betænkning 18/5 95. Anden behandling 23/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Margrete Auken (SF):**

Det her er så et af de ikke særlig sjældne, men meget sørgelige tilfælde, hvor vi igen skal rejse et monument over umuligheden af at føre en ordentlig miljøpolitik i dette Folketing.

Og det er ekstra sørgeligt, for hvis ikke vi kan, hvem i hele verden regner vi så med kan? Vi ved det alt sammen, vi har alle planerne, vi har halvdelen af en regering, der siger, at der skal føres miljøpolitik. Den anden halvdel stemmer i med ord; og så flytter de alle pengene over til privatbilismen, al bekvemmeligheden over til privatbilismen, og så er der ingen grund til at have skygge af håb – jo, det er der måske nok, men i hvert fald ikke nogen optimisme, for det går lige lukket den gale vej.

Det, man har gjort med dette lovforslag, er, at den lille bitte begrænsning, der lå på privatbilismen i det område i Nordsjælland – nemlig at man, hvis man partout ville køre i myldretiden, skulle vente et par minutter – fjerner man nu, og vi har Vejdirektoratets egne beregninger af, at det vil øge privatbilismen.

Det næste spørgsmål bliver jo så midt i denne her misere, hvad der så sker, når de kommer ind til Hans Knudsens Plads? Jeg ved godt, at trafikministeren siger, at de alle sammen vil dreje til højre. Inden de når frem til Hans Knudsens Plads vil de dreje til højre, og derfor får vi ikke

noget problem ved Hans Knudsens Plads – for dér kan jo ikke være flere biler, har både Vej- og Trafikministeriet erkendt.

Hvem tror på det? Hvem tror på, at der ikke kommer flere af de biler, der skal ind til København? Og hvad vil der så ske? Ja, nu kommer jeg til den virkelige skandale i denne her sag, nemlig Det Radikale Venstre. Én ting er, at CD og halvdelen af Socialdemokratiet betragter mange biler og trafikpropper som vækst, fremgang og opsving. De betragter det som en succes, hvis der er masser af biler. Det har de til fælles med Venstre og De Konservative, at de mener, at jo tættere trafikmarmeladen er, jo bedre går det. Så det er ikke hverken CD eller halvdelen af Socialdemokratiet, vi har fat i her. Det er Det Radikale Venstre, som virkelig mangler en trafikpolitiker, der kan sine ting, og derfor er hoppet på den dér med, at bare man baner bilernes veje og gør deres stier lette, så er det en fordel for miljøet.

Jeg husker lovforslagets første behandling, hvor den radikale ordfører var heroppe og sige, at det ville hjælpe på miljøet. Det kunne vi jo så ved hjælp af de beregninger, der lå i selve lovforslaget, vise hende ikke ville hjælpe. Så sagde den radikale ordfører: Jamen så vil det hjælpe på trafikulykkerne. Og det er rigtigt, de bliver reduceret med en halv personskade om året. Det er en vældig fremgang.

Og det, vi vil se, er, at Det Radikale Venstre, når nu trafikproppen bliver voldsom – hele højrefløjen siger, det går fremad, for der er store trafikpropper, og halvdelen af Socialdemokratiet siger, der er opsving, for der er store trafikpropper – så kommer og siger: Vi må gøre noget for miljøet, vi må lave en bredere motorvej, for hvis de kører andre steder end på motorvejen, så har vi for megen støj og snavs der ude på sidevejene, hvor vi bor, så nu må vi få dem væk fra Det Radikale Venstres sideveje og få dem ind på de store motorveje, og så vil det fortsætte i den retning.

Derfor er det en utrolig sørgelig vedtagelse, vi står over for nu, og den er jo især sørgelig, fordi vi ser Det Radikale Venstres fuldstændige mangel på konsekvens og alvor i miljøpolitikken, når det kommer til stykket; og stykket hedder her næsten altid trafikpolitikken, for det er dér, de store ting foregår.

Formanden:

Vi går ind i ordførerrækken med fru Sonja Mikkelsen, dernæst hr. Svend Heiselberg og så fru Vibeke Peschardt.